

mis need arro aastat, need Pühhad ja tähtpäwad
diete tähendawed. Olleme ka monda wannast
ebbausust selletanud, mis parrago Jummal! po-
legi polle keikis paikis hopis kustunud. Ei mit-
te, otsego tahhaksime, sedda arrotades, rahwast
ebbauskus finnitada. Selle eest hoidko meid ar-
mas taewane Issa! Waid ebbausso wiimsid jäl-
gigi tahtsime sutumaks kautada, näidates, et ebba-
ust muud ep olle, kui awalik woõra jummalala
tenistus. Selleparrast tulletame wiimaks weel
luggiatte mele Jummalala kanget kasko, mis ta
Mosesse suu läbbi Israeli rahwale andis, ning
mis ka meie kohta ikka weel maksab: Ei so
seast pea leitama ei õnneandjat, eg-
ga sedda, kes pilwist lausub, ei us-
sidega lausujat egga noida, egga
wallowõtjat egga sedda, kes noia
kæest küssib, egga teadmameest, egga
sedda, kes surnutte kæest küssib.
Sest iggamees, kes sedda teeb, on
Jehowale kui üks hirmus assi.
5 Mos. R. 18 peat. 10 — 13 salm.
